

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Ustawa o zasadach realizacji zadań finansowanych ze środków ¹⁾ europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027
Autor	IZ RPO WSL
Projekt z dnia	8 września 2021 r.

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego za pośrednictwem Biura Związku Województw RP
Organizacja samorządowa	Związek Województw RP

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Art. 2 pkt 3)	dofinansowanie – finansowanie UE lub współfinansowanie krajowe z budżetu państwa, przyznane na podstawie umowy o dofinansowanie projektu albo decyzji o dofinansowaniu projektu, lub ze środków funduszy celowych, o ile tak stanowi umowa o dofinansowanie projektu albo decyzja o dofinansowaniu projektu	Proponuje się nie rozszerzanie definicji dofinansowania o środki z funduszy celowych. Obecny zapis sugeruje, że instytucje odpowiedzialne za realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich będą wypłacały beneficjentom środki funduszy celowych. Wątpliwe wydaje się, czy obecny zapis art. 207 ustawy o finansach publicznych będzie dawał podstawę do odzyskiwania środków z funduszy celowych w przypadku nieprawidłowej realizacji projektu przez beneficjenta. Ponadto taki zapis oznaczałby, że przynajmniej w części, instytucje odpowiedzialne za realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich, są odpowiedzialne za zadania dla realizacji których powołany został fundusz celowy.	Uwaga nieuwzględniona – w niektórych przypadkach instytucje odpowiedzialne za realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich będą wypłacały beneficjentom środki funduszy celowych	
2.	Art. 2 pkt 19) lit c)	Proponuje się zmianę definicji programu regionalnego w	Propozycja zmiany definicji jest konsekwencją stanowiska regionu w kwestii uwzględnienia	Wyjaśnienie:	

		<p>sposób uwzględniający zarządzanie na poziomie regionalnym Funduszem na rzecz Sprawiedliwej Transformacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> • regionalny program – program służący realizacji umowy partnerstwa w zakresie polityki spójności w rozumieniu art. 5 pkt 7a lit. a ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, uchwalony przez zarząd województwa i przyjęty przez Komisję Europejską, odzwierciedlający cele zawarte w umowie partnerstwa, które mają być osiągnięte za pomocą funduszy strukturalnych, Funduszu na Rzecz Sprawiedliwej Transformacji będący podstawą realizacji określonych w nim działań, stanowiący program, o którym mowa w art. 22 rozporządzenia ogólnego; 	<p>hybrydowego modelu wdrażania FST jako najbardziej optymalnego z punktu widzenia specyfiki FST, tj.: łagodzenia negatywnych skutków transformacji klimatycznej poprzez wsparcie transformacji społeczno-gospodarczej regionów górniczych, zgodnie z którym zarówno władzom krajowym, jak i regionalnym przypisana będzie rola instytucji zarządzających. Przemawia za tym także doświadczenie samorządów zdobyte w poprzednich perspektywach finansowych, jak również najbliższe powiązanie procesu transformacji ze specyfiką zróżnicowanych gospodarczo i przestrzennie polskich regionów górniczych oraz społeczeństwem, które najdotkliwiej odczuwać będzie skutki transformacji. Dlatego też identyfikacja potrzeb oraz zarządzanie i wdrażanie głównej puli środków z FST powinno odbywać się na poziomie regionalnym, który doskonale zna i rozumie te potrzeby oraz jest w stanie szybko oraz skutecznie porozumieć się co do ich realizacji z lokalnymi interesariuszami.</p>	<p>Ustawa nie przesądza sposobu zarządzania poszczególnymi funduszami (EFRR, FS, EFS+, FST) – wskazuje, jakie podmioty zarządzają poszczególnymi typami programów.</p>	
--	--	---	--	--	--

3.	Art. 2 pkt 20)	projekt – przedsięwzięcie zmierzające do osiągnięcia założonego celu określonego wskaźnikami, z określonym początkiem i końcem realizacji, zgłoszone do objęcia albo objęte finansowaniem UE jednego z funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności albo Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji w ramach programu.	Dodanie przecinka pomiędzy słowami „fundusze strukturalne” a „Fundusz Spójności” ze względu na to, że są to odrębne fundusze.	Uwaga uwzględniona	
4.	Art. 4 ust. 2	Art. 4. 2. Koordynacja, o której mowa w ust. 1, polega w szczególności na: 1) reprezentowaniu Rzeczypospolitej Polskiej w kontaktach z Komisją Europejską w zakresie związanym z realizacją programów; 2) wydawaniu wytycznych dotyczących wdrażania funduszy strukturalnych, Funduszu Spójności i Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji; 3) monitorowaniu realizacji programów oraz wydawaniu rekomendacji dotyczących celów finansowych i rzeczowych wydatkowania środków w ramach programów na kolejne lata oraz monitorowaniu	Zasadne byłoby doprecyzowanie w ustawie lub zapisach wytycznych w jakim trybie i w jakim zakresie będzie prowadzona ta weryfikacja.	Wyjaśnienie: Materia pozaustawowa, ewentualnie do uwzględnienia w wytycznych.	

		<p>realizacji tych celów w perspektywie finansowej 2021-2027;</p> <p>4) weryfikacji zgodności programów i dokumentów stanowiących podstawę systemu realizacji programów z wyłączeniem przepisów prawa powszechnie obowiązującego z umową partnerstwa i ustawą oraz, w przypadku regionalnych programów, z kontraktem programowym;</p>			
5.	Rozdział 7	<p>Dodanie zapisów w rozdziale 7:</p> <p>Realizacja programów w oparciu o zweryfikowane w oparciu o art. 4 ust. 2 pkt 4 oraz zatwierdzone w ramach audytu systemu o którym mowa w art. 24 ust. 1 pkt 2 procedury, narzędzia oraz sposoby weryfikacji wydatków i projektów (czynności związane z weryfikacją wniosku o płatność i kontrolą projektów) jest wystarczająca do potwierdzenia kwalifikowalności wydatków.</p>	<p>Zaakceptowane na poziomie weryfikacji zgodności, o której mowa w art. 4 ust. 2 pkt. 4 oraz zatwierdzone w ramach audytu systemu, o którym mowa w art. 24 ust. pkt. 2 narzędzia, sposoby weryfikacji muszą zostać uznane przez audytorów oraz inne kontrolujące instytucje zewnętrzne na późniejszym etapie m.in. audytów operacji jako wystarczające do potwierdzenia kwalifikowalności wydatków i spełnienia kryteriów ich certyfikacji na poziomie instytucji wdrażającej. Audytorzy/kontrolujący muszą uznać za wystarczające dowody uzyskane w wyniku wykorzystania przez IZ/IP narzędzi i środków określonych w trakcie zatwierdzenia programu operacyjnego. Dowody uzyskane w wyniku innych postępowań (np. z przesłuchań podmiotów trzecich, podwykonawców, ustaleń organów ścigania), niemożliwe do pozyskania przez IZ/IP zgodnie z ich uprawnieniami ustawowymi, nie mogą być</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Do potwierdzenia kwalifikowalności wydatków niezbędne jest zastosowanie całego instrumentarium prawnego i proceduralnego wymaganego prawem UE i krajowym.</p>	

			podstawą do nałożenia korekty na program, lecz wyłącznie na projekt (nieprawidłowość indywidualna).		
6.	Rozdział 7 - Kontrola i nieprawidłowości	Proponuje się wprowadzenie zapisu w zakresie uprawnień instytucji kontrolującej do dokonywania w ramach czynności kontrolnych weryfikacji danych/ informacji pozyskanych od instytucji kontrolowanej, zarówno w powszechnie dostępnych systemach/ źródłach informacji, jak również w systemach, do których możliwe jest uzyskanie dostępu dla instytucji kontrolującej.	Wprowadzenie przedmiotowego zapisu jest istotne z punktu widzenia jednoznacznego wskazania w dokumencie powszechnie obowiązującym uprawnień instytucji kontrolującej. W ramach prowadzonych czynności kontrolnych, w przypadku powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do prawdziwości pozyskanych danych / informacji, niezbędna jest ich weryfikacja (w zakresie możliwym dla instytucji do sprawdzenia), celem potwierdzenia stanu faktycznego, w tym mającego wpływ na kwalifikowalność wydatków.	Uwaga nieuwzględniona. Ten zakres uregulowano w art. 92. Jeśli instytucja chciałaby dokonywać weryfikacji o dodatkowe, nieujęte w art. 92 dane, należałoby wskazać w uwadze do tego artykułu, które rejestry / źródła należałoby dopisać.	
7.	Art. 24 ust. 2 pkt. 2) lit. C)	Proponuje się wykreślić zapis: „kontrole w zakresie zasad udzielania pomocy publicznej oraz w zakresie stosowania właściwych procedur dotyczących udzielania zamówień”	Kontrola udzielania pomocy publicznej przez beneficjenta oraz procedur udzielania zamówień publicznych stanowi element kontroli na miejscu lub w ramach weryfikacji wniosku o płatność.	Uwaga nieuwzględniona. Nie można doświadczenia jednego programu ekstrapolować na wszystkie programy w Polsce. Są programy, gdzie kontrole te wykonywane są poza wskazanym w uwadze katalogiem typów kontroli.	
8.	Art. 24 ust. 3	Brak informacji na temat częstotliwości oraz przesłanek do przeprowadzania takich	Zasadne wydaje się doprecyzowanie zapisów w ustawie lub wytycznych.	Uwaga nieuwzględniona.	

		kontroli. Czy będzie to doprecyzowane w Wytycznych w zakresie kontroli w perspektywie finansowej 2021-2027?		Propozycja zostanie rozważona podczas pisania wytycznych, aczkolwiek kontrola ta w perspektywie 2014-20 była realizowana bardzo rzadko (głównie kontrola beneficjentów instytucjonalnych realizujących projekty o ogromnej wartości, np. PKP).	
9.	Art. 25 ust. 15	Wg tego zapisu kontrolujący mogą korzystać z nowych technologii, natomiast jest to określenie bardzo szerokie i narzędzia, które może kontrola wykorzystać, są możliwe do zdefiniowania.	Proponuje wymienić konkretne narzędzia lub wskazać, gdzie opis/ lista tych narzędzi się znajdzie (np. wytyczne).	Uwaga uwzględniona. Doprecyzowano art. 25 ust. 15.	
10	Art. 27 ust. 1	Uzupełnienie zapisu: Po zakończeniu kontroli jest sporządzana informacja pokontrolna, która po podpisaniu jest przekazywana kontrolowanemu wnioskodawcy, beneficjentowi lub kontrolowanej instytucji, zwanym dalej „podmiotem kontrolowanym” w formie pisemnej lub drogą elektroniczną - w formie elektronicznej lub z wykorzystaniem profilu zaufanego ePUAP lub za	Doprecyzowanie zapisów – aby korespondencja między podmiotem kontrolującym a kontrolowanym odbywała się na takich samych warunkach i prawach.	Uwaga nieuwzględniona. W art. 27 ust. 1 najistotniejszą informacją/regulacją jest obowiązek przekazania informacji pokontrolnej podmiotowi kontrolowanemu. Określenie formy i drogi przekazywania -INF dla instytucji kontrolującej, która	

		pośrednictwem systemu teleinformatycznego.		jest profesjonalnym organem, działającym w znajomości form i dróg komunikacji / doręczeń ujętych w KPA, jest w tym przypadku drugorzędna / niepotrzebna.	
11	Art. 27 ust. 5 i 8	<p>5. Zastrzeżenia do informacji pokontrolnej rozpatruje instytucja kontrolująca w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń. (...).</p> <p>8. Instytucja kontrolująca, po rozpatrzeniu zastrzeżeń, sporządza w terminie nie dłuższym niż 5 dni roboczych ostateczną informację pokontrolną, zawierającą skorygowane ustalenia kontroli lub pisemne stanowisko wobec zgłoszonych zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem odmowy skorygowania ustaleń. Ostateczna informacja pokontrolna lub pisemne stanowisko wobec zgłoszonych zastrzeżeń jest niezwłocznie przekazywane podmiotowi kontrolowanemu.</p>	<p>Niezrozumiałe są zapisy w zakresie terminu sporządzenia ostatecznej informacji pokontrolnej. Beneficjent składa zastrzeżenia do informacji pokontrolnej, więc odpowiedź na zgłoszone zastrzeżenia powinny być zawarte w ostatecznej informacji pokontrolnej. Natomiast z tych zapisów wynika że ostateczna informacja pokontrolna jest sporządzana w terminie 5 dni roboczych po rozpatrzeniu zastrzeżeń, które rozpatrywane są w terminie 14 dni od ich otrzymania. W takim przypadku należałoby odrębnym pismem poinformować beneficjenta o rozpatrzeniu zgłoszonych zastrzeżeń, a następnie w ciągu 5 dni roboczych przygotować ostateczną informację pokontrolną. W związku z powyższym będą tworzone dodatkowe, niepotrzebne dokumenty (pisma), które w swoje treści będą zawierały te same informacje co w treści ostatecznej informacji pokontrolnej. Zgodnie z treścią ust. 8 ostateczna informacja pokontrolna zawiera skorygowane ustalenia kontroli lub pisemne stanowisko wobec zgłoszonych zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem odmowy skorygowania ustaleń.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Są programy operacyjne, które praktykują rozdzielanie rozpatrywania zastrzeżeń i tworzenie ostatecznej informacji pokontrolnej. Cenią sobie tę wieloletnią praktykę (na dzień dzisiejszy), więc ustawa nie będzie tego ucinąć. Termin przekazywania określony jako „niezwłocznie” był analizowany przez ekspertów-prawników podczas procedowania z projektem ustawy</p>	

			<p>Ponadto należy doprecyzować termin przekazania ostatecznej informacji pokontrolnej do podmiotu kontrolowanego. Termin „niezwłocznie” jest nieprecyzyjny.</p> <p>Proponowana zmiana w zakresie ust 8:</p> <p>Instytucja kontrolująca sporządza i przekazuje do Beneficjenta w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania tych zastrzeżeń (z zastrzeżeniem ust. 6 i 7) Ostateczną informację pokontrolną, która zawiera skorygowane ustalenia kontroli lub pisemne stanowisko wobec zgłoszonych zastrzeżeń wraz z uzasadnieniem odmowy skorygowania ustaleń.</p>	<p>wdrożeniowej w perspektywie 2014-20 i został określony jako dopuszczalny, znany w orzecznictwie.</p>	
12	Art. 31 ust. 2	Beneficjentem projektu realizowanego w formie instrumentu finansowego może być wyłącznie Bank Gospodarstwa Krajowego, z wyłączeniem przypadków (...)	<p>Aktualne zapisy ustawy zawężają wybór podmiotu wdrażającego instrumenty finansowe, natomiast zapisy rozporządzenia CPR 2021-2027 wskazują różne formy/ modele wdrażania instrumentów finansowych, nie zawężają do żadnych instytucji. Zapis projektu ustawy jest zatem sprzeczny z przepisami unijnymi i wprost wyklucza wdrażanie IF przez Europejski Bank Inwestycyjny (wskazany w artyku 59 ust. 3 lit. a) rozporządzenia ogólnego), co dodatkowo zostało podkreślone w treści pkt 2 tego ustępu („jeżeli beneficjent nie jest funduszem powierniczym”). Zdaniem IZ w okresie programowania 2014-2020 nie wystąpiło rozdrobnienie instytucjonalne systemu wdrażania instrumentów finansowych, o którym mowa w uzasadnieniu do ustawy. Na rynku działały przede wszystkim dwa Banki tj. BGK i EBI.</p>	<p>Wyjaśnienie: Art. 59 stanowi podstawę dla przyjęcia proponowanego rozwiązania ponieważ przewiduje wprost możliwość wskazania określonego typu podmiotów jako beneficjentów projektów realizowanych w formie IF. Trudno zatem stwierdzić, w jakim zakresie projektowana</p>	

			<p>Doświadczenie każdego z nich, w różnych obszarach, pozwoliło na skuteczne i szybkie wdrażanie instrumentów finansowych. Sprawdziła się również współpraca pomiędzy EBI a BGK na poziomie Menadżer Fundusz Funduszy a Pośrednik Finansowy np. w obszarze rewitalizacja.</p>	<p>regulacja jest sprzeczna z art. 59. Za przyjęciem proponowanego rozwiązania stoją racje, które w opinii projektodawcy zasługują na uwzględnienie przez wprowadzenie projektowanej regulacji - wsparcie zwrotne jest kierowane do ostatecznych odbiorców a nie do podmiotów udzielających takiego wsparcia, to właśnie interesy ostatecznych odbiorców powinny być przedmiotem szczególnej troski projektodawcy. Jak wskazuje doświadczenie dwóch perspektyw finansowych, nadmiernie rozproszony system wdrażania wsparcia zwrotnego finansowanego ze środków UE, obniża efektywność</p>	
--	--	--	---	--	--

				<p>wsparcia, m.in. w zw. z występowaniem problemu kanibalizacji, czy relatywnie wysokimi kosztami zarządzania. Problem ten jest powszechnie znany - zarówno Komisji Europejskiej, jak i IK UP. Sygnalizowany jest również przez same IZ.</p> <p>ETO w swoim raporcie 19/2016 r. nt. wdrażania instrumentów finansowych w perspektywie 2007-2013 zwraca uwagę na problem ich efektywności w kontekście dużego rozproszenia oraz niskiej kapitalizacji.</p> <p>W perspektywie 2014-2020 w Polsce problem ten został w dużej mierze rozwiązany dzięki zakrojonemu na szeroką skalę uczestnictwu BGK w systemie wdrażania</p>	
--	--	--	--	---	--

				<p>IF. Wprowadzie mediana wartości wydatków kwalifikowalnych w ramach umowy o finansowaniu wynosi ok 105 mln zł, jednak dzięki pełnieniu przez BGK roli beneficjenta w 56 z 73 projektów IF, udało się ograniczyć to negatywne zjawisko. Skupienie wielu instrumentów pod szyldem jednej instytucji umożliwia korzystanie z efektu skali, wykorzystanie know-how i dzielenie się wiedzą pomiędzy zespołami inwestycyjnymi w ramach jednej instytucji. Takie rozwiązanie jest dzięki temu również bardziej efektywne kosztowo.</p>	
13	Art. 31 ust. 2 pkt 3)	Błędne odniesienie do zapisów rozporządzenia CPR 2021-2027: powinno być „o którym mowa w art. 68 ust. 2 rozporządzenia ogólnego”	We wskazanym punkcie widnieje odesłanie do art. 68 ust. 1 lit. a rozporządzenia ogólnego. W uzasadnieniu dla tego punktu wskazano: „ <i>gdy projekt będzie wdrażany jako kontynuacja projektu wdrażanego w perspektywie finansowej 2014-2020, zgodnie z art. 68 ust.</i>	Uwaga uwzględniona	

			1lit. a rozporządzenia ogólnego”. Możliwość kontynuacji instrumentu została natomiast ujęta w art. 68 ust. 2 rozporządzenia ogólnego.		
14	Art. 32 ust. 1 pkt 2)	w okresie co najmniej 8 lat po okresie kwalifikowalności – zgodnie z art. 62 ust. 2 rozporządzenia ogólnego, w formie wsparcia zwrotnego, o którym mowa w art. 5 pkt 12 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju	Zgodnie z art. 62 ust. 2 rozporządzenia ogólnego zasoby zwrócone mogą być ponownie wykorzystywane w ramach tego samego instrumentu finansowego, albo w następstwie wycofania - w innych instrumentach finansowych lub innych formach wsparcia. Zapis ustawy wdrożeniowej ogranicza zapisy CPR 2021-2027 i środki będą musiały być wydatkowane tylko i wyłącznie w formie wsparcia zwrotnego. Instytucja Zarządzająca ma świadomość w zakresie konieczności budowania trwałego mechanizmu wykorzystywania środków zwracanych w formie zwrotnej. Natomiast należy mieć na uwadze zmieniające się warunki rynkowe (dostępne na rynku środki, zapotrzebowanie na różne formy wsparcia) i umożliwić dysponentom zastosowanie sposobów postępowania ze środkami zwracanymi dopuszczonych w CPR 2021-2027. Proponuje się odesłanie do artykułu z rozporządzenia ogólnego, tak jak to zostało wpisane w punkcie poprzedzającym (art. 32 ust. 1 pkt 1)).	Wyjaśnienie: Projektowany zapis jest spójny z obecnie obowiązującymi regulacjami krajowymi w zakresie ponownego wykorzystania środków – ma na celu utrzymanie długofalowego charakteru tych środków jako źródła finansowania celów rozwojowych w perspektywie wieloletniej.	
15	Art. 32 ust. 1 pkt 3)	Proponuje się wykreślenie wskazanego punktu	Zgodnie z art. 62 ust. 2 rozporządzenia ogólnego zasoby zwrócone mogą być ponownie wykorzystywane w ramach tego samego instrumentu finansowego, albo w następstwie wycofania - w innych instrumentach finansowych lub innych	Wyjaśnienie: Projektowany zapis jest spójny z obecnie obowiązującymi regulacjami krajowymi w	

			<p>formach wsparcia. Ustęp odnosi się do okresu co najmniej 8 lat po okresie kwalifikowalności .</p> <p>W przeciwieństwie do okresu 2014-2020 zapisy CPR 2021-2027 nie wskazują na konieczność dokonywania oceny warunków rynkowych, która potwierdzi ciągłe zapotrzebowanie na inwestycje w postaci instrumentu finansowego nawet w ramach okresu co najmniej ośmiu lat po zakończeniu okresu kwalifikowalności.</p> <p>Tym bardziej zapis ustawy wdrożeniowej nie znajduje uzasadnienia dla okresu następującego po upływie 8 lat po okresie kwalifikowalności.</p> <p>Mając na uwadze powyższe zapisy ustawy wdrożeniowej zawężają sposób postępowania ze środkami wracającymi.</p>	zakresie ponownego wykorzystania środków – ma na celu utrzymanie długofalowego charakteru tych środków jako źródła finansowania celów rozwojowych w perspektywie wieloletniej.	
16	Art. 33 ust. 1	Wskazany artykuł z rozporządzenia mówi jedynie o tym, że taka możliwość jest i na jakich warunkach się dokonuje zwrotu, natomiast ustawa powinna doprecyzować czym ten wkład finansowy jest.	Proponowane rozwiązanie wymaga doprecyzowania czy wsparcie warunkowe może być wkładem własnym beneficjenta, kto i w jakich okolicznościach będzie mógł o ten wkład zawnioskować, jakie trzeba będzie spełnić warunki lub wskazać gdzie takie szczegóły się znajdują (wytyczne, regulamin konkursu itp.).	Wyjaśnienie: Wsparcie warunkowe jest jedną z form finansowania projektów. Wkład beneficjenta wnoszony jest na zasadach ogólnych.	
17	Art. 34 ust. 4	Proponuje się, aby uelastyczyć zapis dotyczący obszarów objętych ZIT jak niżej:	Zgodnie z projektem Umowy Partnerstwa z sierpnia 2021 r. projekty ZIT mogą realizować wszystkie cele polityki spójności wskazane w rozporządzeniu ogólnym. W UP wskazano	Uwaga uwzględniona. Nowe brzmienie art. 34 ust. 4:	

		4. ZIT są realizowane w wybranych obszarach tematycznych, wskazanych w krajowym lub regionalnym programie.	obszary na które mogą być ukierunkowane ZIT w szczególności, jednak ostateczny zakres tematyczny ZIT mają wskazać IZ, po konsultacji ze Związkiem ZIT przygotowującym Strategię. Proponuje się, aby zapis ustawowy odnosił się nie do UP, a do programów, w których ZIT będą uwzględnione.	4. ZIT są realizowane w wybranych obszarach tematycznych, wskazanych w regionalnych lub krajowych programach.	
18	art. 34 ust. 6 pkt. 3)	<p>Proponuje się dopisanie po terminie wskazanym na opracowanie strategii rozwoju ponadlokalnego dla MOF będących siedzibą władz samorządowych województwa lub wojewody tj. 31 grudnia 2025 r. informacji, że do czasu jej opracowania działania mogą być realizowane w oparciu o Strategię ZIT tj. jak niżej:</p> <p>3) opracowanie i uchwalenie strategii rozwoju ponadlokalnego, o której mowa w art. 10g ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w przypadku miejskiego obszaru funkcjonalnego, o którym mowa w ust. 2, miasta będącego siedzibą władz samorządowych województwa lub wojewody do dnia 31 grudnia 2025 r., <u>a do czasu jej uchwalenia</u></p>	<p>Wskazany termin tj. 31 grudnia 2025 r. to zaawansowany okres realizacji programów, w ramach których zgodnie z projektem UP z sierpnia 2021 r. mają być realizowane ZIT. Opracowanie strategii ponadlokalnej na tym etapie w kontekście ZIT jest w zasadzie zbędne, a warunkowanie realizacji ZIT w MOF będących siedzibą władz samorządowych województwa lub wojewody od przyjęcia tego dokumentu może znacząco opóźnić wdrażanie ZIT na tych obszarach. Proponuje się doprecyzowanie, że do czasu opracowania strategii ponadlokalnej wsparcie w ramach ZIT może być realizowane w oparciu o strategię ZIT spełniającą funkcję strategii terytorialnej lub całkowitą rezygnację z wymogu posiadania strategii ponadlokalnej przez MOF będące siedzibą władz samorządowych województwa lub wojewody na potrzeby ZIT w perspektywie 2021-2027, w tym dokonanie stosownych zmian w UP.</p>	<p>Uwaga uwzględniona Aby uniknąć wątpliwości należy doprecyzować, że do czasu uchwalenia strategii rozwoju ponadlokalnego warunkiem realizacji ZIT jest strategia terytorialna.</p> <p>Nowe brzmienie art. 34 ust 6 pkt. 3:</p> <p>3) opracowanie i uchwalenie do dnia 31 grudnia 2025 r. strategii rozwoju ponadlokalnego, o której mowa w art. 10g ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w</p>	

		<p><u>opracowanie i uchwalenie strategii ZIT, o której mowa w pkt. 2.</u></p> <p>Ewentualnie proponuje się całkowitą rezygnację z wymogu opracowania strategii ponadlokalnej w kontekście ZIT, jako warunku obligatoryjnego w ramach perspektywy 2021-2027, jak niżej:</p> <p>3) opracowanie i uchwalenie strategii rozwoju ponadlokalnego, o której mowa w art. 10g ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, w przypadku miejskiego obszaru funkcjonalnego, o którym mowa w ust. 2, miasta będącego siedzibą władz samorządowych województwa lub wojewody do dnia 31 grudnia 2025 r.</p>		<p>przypadku miejskiego obszaru funkcjonalnego, o którym mowa w ust. 2, miasta będącego siedzibą władz samorządowych województwa lub wojewody, a do czasu jej uchwalenia opracowanie i uchwalenie strategii ZIT, o której mowa w pkt. 2.</p>	
19	Art. 35, ust. 1	<p>Proponuje się uzupełnienie zapisu poprzez dodanie treści jak poniżej:</p> <p>“Rozwój lokalny kierowany przez społeczność, zwany dalej „RLKS” jest instrumentem rozwoju, o którym mowa w rozdziale II, art. 28 i art. 31-34 rozporządzenia ogólnego oraz art. 11 rozporządzenia EFRR i</p>	<p>Artykuł 14 Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1057 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiającego Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+) oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1296/2013 dotyczy innowacyjnych działań społecznych, polegających m. in. na umacnianiu podejścia oddolnego opartego na partnerstwach z udziałem organów publicznych, partnerów społecznych, przedsiębiorstw społecznych, sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego,</p>	<p>Uwaga uwzględniona.</p>	

		Funduszu Spójności oraz art. 14 rozporządzenia EFS+”	tj. zakresu odpowiadającego przedmiotowi działania instrumentu RLKS. Wnioskuje się zatem o uwzględnienie proponowanego uzupełnienia.		
20	Art. 39 ust. 14	Propozycja dodania zapisu: Zadania realizowane przez poszczególnych partnerów w ramach projektu partnerskiego nie mogą polegać na oferowaniu towarów, świadczeniu usług lub wykonywaniu robót budowlanych na rzecz pozostałych partnerów, lub zlecaniu zadań/usług podmiotom trzecim.	Dodano zapis uniemożliwiający realizację projektu w formule partnerskiej przez podmiot, którego jedynym zadaniem „merytorycznym” jest np. przeprowadzenie postępowania konkurencyjnego na dostawę/ usługi lub roboty budowlane.	Wyjaśnienie: Zaproponowane brzmienie nie oddaje intencji wyrażonej w uzasadnieniu („jedyne zadanie”), natomiast nie jest możliwe przeformułowanie przepisu w kierunku, że zadania partnerów nie mogą polegać „wyłącznie na oferowaniu”, ponieważ intencją przepisu jest, aby w ogóle w ramach partnerstwa nie dochodziło do wzajemnego oferowania towarów, usług czy robót.	

21	Art. 39 ust. 5	W przypadkach uzasadnionych koniecznością zapewnienia prawidłowej i terminowej realizacji projektu, za zgodą właściwej instytucji, może nastąpić zmiana partnera. Do zmiany partnera przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.	<p>Nie określono na jakim etapie procedowania projektu, może nastąpić zmiana partnera:</p> <ul style="list-style-type: none"> -wyboru do dofinansowania -przed podpisaniem umowy o dofinansowanie - w trakcie realizacji projektu. <p>Ponadto kwestią sporną w trwającym okresie programowania, jest rozstrzygnięcie czy zakres zamiany partnera dopuszcza możliwość także zmiany samego partnera wiodącego/ bądź rezygnacji z formuły partnerskiej projektu.</p> <p>Doprecyzowanie zapisu pozwoli na właściwe interpretowanie treści art. przez instytucje zaangażowane.</p>	<p>Wyjaśnienie: Przepis dotyczy zmiany partnera w trakcie realizacji projektu. Do zmiany partnera w trakcie wyboru projektu, odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy rozdziału 14, natomiast po wybraniu a przed podpisaniem umowy – rozdziału 15.</p>	
22	Art. 39 ust. 6	Propozycja uzupełnienia zapisu: „W przypadkach uzasadnionych koniecznością zapewnienia prawidłowej i terminowej realizacji projektu, w związku z wystąpieniem okoliczności, które nie mogły być znane wnioskodawcy ani właściwej instytucji na moment podpisania umowy o dofinansowanie projektu lub podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, za zgodą właściwej instytucji, może nastąpić wybór lub rezygnacja z partnera po zawarciu umowy o dofinansowanie projektu lub	Proponujemy aby również rezygnacja z uczestnictwa partnera była możliwa. Jest to uzasadnione w partnerstwach wielopodmiotowych.	<p>Wyjaśnienie: Rezygnacja partnera i jego zastąpienie jest możliwa zgodnie z art. 39 ust. 5. Natomiast poważne wątpliwości rodziłaby rezygnacja partnera bez jego zastąpienia – istota projektów partnerskich polega na wniesieniu przez poszczególnych partnerów wkładu niezbędnego dla realizacji projektu. Wszelkie takie</p>	

		po podjęciu decyzji o dofinansowaniu projektu. Do wyboru partnera przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”		zmiany będą musiały być oceniane w świetle art. 62.	
23	Art. 39 ust. 8	Ustęp odwołuje się do konkretnego punktu z ustawy PZP, który z kolei odsyła do definicji kolejnej ustawy.	Warto uprościć zapis wpisując po prostu że chodzi o jednostki sektora finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.	Wyjaśnienie: Przepis analogiczny do obowiązującego w obecnej perspektywie, nie budził wątpliwości.	
24	Art. 41 ust. 10	Propozycja zmiany zapisu: Właściwa instytucja zatwierdza procedury założenia dotyczące realizacji projektu grantowego, opracowane przez beneficjenta projektu grantowego.	W związku z doświadczeniami z perspektywy 2014-2020 procedury w projektach grantowych są obszerne i uzgadnianie na etapie realizacji projektu zmian w nich jest nadmiernym obciążeniem administracyjnym oraz opóźnia wdrażanie.	Wyjaśnienie: Przepis niezbędny w celu zapewnienia prawidłowej realizacji projektów grantowych.	
25	Rozdział 14 Wybór projektów	Propozycja uwzględnienia zapisów umożliwiających, aby w procesie wyboru projektów uczestniczyły osoby zatrudnione w innych instytucjach (IZ, IP) zaangażowanych we wdrażanie programu.	W odpowiedzi na potencjalną dużą liczbę wniosków złożonych w danej instytucji i mając na względzie efektywne gospodarowanie zasobami ludzkimi proponuje się uwzględnienie zapisów w tym rozdziale konstytuujących możliwość uczestnictwa w charakterze członka KOP pracownika innej instytucji zaangażowanej we wdrażanie programu (bez konieczności zawierania umów etc.).	Wyjaśnienie. Już na gruncie projektowanych przepisów możliwe jest włączanie pracowników innych instytucji do oceny projektów w ramach KOP także w charakterze ekspertów. Nie wymaga to wprowadzania dodatkowych regulacji ustawowych tylko stosownych	

				porozumień między instytucjami oraz odpowiedniego przypisania kompetencji instytucjom w programie.	
26	Art. 48 ust. 2	<p>Proponowane brzmienie: Dokumenty wytworzone lub przygotowane przez właściwe instytucje w związku z oceną dokumentów i informacji przedstawianych przez wnioskodawców nie podlegają, do czasu zakończenia postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania, udostępnieniu osobom niezaangażowanym w proces wyboru, w trybie przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej.</p>	<p>To ograniczenie głównie odnosi się do kart oceny projektów i ewentualnej korespondencji z wnioskodawcą na etapie oceny projektu i jego uzupełnień.</p> <p>Treść uzasadnienia oceny eksperta jest istotna dla wnioskodawcy oraz instytucji prowadzącej nabór projektów, a także instytucji rozpatrującej ewentualny protest.</p> <p>Nie ma uzasadnionej potrzeby udostępniania kart oceny projektów osobom postronnym, nie zaangażowanym w proces wyboru projektu. Nie ma też podstaw do dokonywania porównań oceny poszczególnych ekspertów. Potwierdzeniem jest m.in. orzeczenie WSA w Poznaniu z dnia 7 lipca 2016 r. III SA/Po 375/16) „W trakcie procedur konkursowych (w tym również procedur odwoławczych) nie ma możliwości opierania się na rozstrzygnięciach (ocenach) podobnych projektów. Niemożliwe jest skuteczne podważanie prawidłowości oceny konkursowej przez powołanie się na ocenę innego wniosku konkursowego”.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Przywołane orzeczenie odnosi się do sposobu oceniania projektów i weryfikacji oceny, tzn. ewentualnego wykorzystania uzasadnienia oceny innych projektów, natomiast abstrahuje od dostępności informacji publicznej sposobu zapewnienia transparentności procedur wyboru projektów, czego instrumentem jest komentowany przepis.</p>	

27	Art. 48 ust. 2	Konieczne jest doprecyzowanie pojęcia "zakończenia postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania."	W przepisie stosowane jest pojęcie "zakończenia postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania", podczas gdy nie identyfikuje się wyjaśnienia, co należy rozumieć pod tym pojęciem (czy chodzi o wybór do dofinansowania? czy też moment po finalizacji spraw związanych z procedurą odwoławczą?). Brak takiego doprecyzowania może powodować wątpliwości interpretacyjne, związane z praktycznym stosowaniem tego przepisu.	Wyjasnienie. Zakończenie postępowania będzie oznaczało zatwierdzenie wyniku oceny ostatniego projektu ubiegającego się do dofinansowania, o czym mowa w art. 56 ust. 3. Oznacza to, że wobec każdego projektu będzie podjęta decyzja czy został wybrany do dofinansowania czy negatywnie oceniony.	
28	Art. 51 ust 2	Propozycja przeniesienia punktu 3 „wzór umowy o dofinansowanie projektu lub decyzji o dofinansowaniu projektu” do zapisów ust 1.	Zgodnie z art. 73 ust 3 rozporządzenia ogólnego IZ zapewnia aby beneficjent otrzymał dokument określający wszystkie warunki wsparcia. Wydaje się zatem zasadne aby wzór umowy o dofinansowanie lub decyzji był umieszczony jako element w każdym regulaminie wyboru projektów.	Wyjaśnienie. Przepis rozporządzenia ogólnego nie odnosi się do wzoru umowy / decyzji, a do samej umowy lub decyzji, tzn. celem tego przepisu jest, aby warunki realizacji każdego z dofinansowanych projektów były	

				objęte umową lub decyzją.	
29	Art. 52 ust. 1	Wnioskuje się, aby nie wskazywać minimalnego 40 dniowego terminu naboru.	<p>Czas trwania naboru powinien być ustalany każdorazowo adekwatnie w stosunku do wspieranych typów operacji (np. sporządzenie partnerskiego wniosku badawczo – rozwojowego jest bardziej czasochłonne niż wniosku na usługę doradczą).</p> <p>Termin jest zasadny w początkowym okresie wdrażania, kiedy Wnioskodawcy dopiero „uczą się” nowego systemu czy warunków naboru. Natomiast w późniejszym okresie programowania zasadnym jest szybsze wdrażanie priorytetów w celu maksymalizacji kontraktacji i certyfikacji wydatków.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Projekt nie przewiduje okresu pomiędzy ogłoszeniem a rozpoczęciem naboru jak ma to miejsce obecnie w trybie konkursowym. Stąd wydłużenie naboru do 40 dni (obecnie od ogłoszenia o konkursie do zakończenia naboru jest minimum 37 dni – 30 plus 7 naboru).</p> <p>Zgodnie z projektem, nabór (termin na składanie wniosków) trwa minimum 40 dni w przypadku konkurencyjnego sposobu wyboru projektów i rozpoczyna się z dniem ogłoszenia naboru (sposób wyboru konkurencyjny) albo z dniem przekazania</p>	

				<p>regulaminu (sposób wyboru niekonkurencyjny).</p> <p>Taki okres wzorem obecnej perspektywy daje wnioskodawcy czas na zapoznanie się z formularzem i jego złożenie.</p> <p>Jednocześnie trwanie naboru nie oznacza braku możliwości rozpoczęcia oceny projektu.</p>	
30	Art. 52	<p>Propozycja dodania ust. 3 o brzmieniu:</p> <p>Za datę złożenia wniosku uznaje się datę złożenia wniosku za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.</p>	<p>W związku z zapisem Art. 52 ust. 2 zgodnie z którym wnioski o dofinansowanie projektu składane są za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, należy doprecyzować jaką datę należy przyjmować za datę złożenia wniosku. Doprecyzowanie zapisów pozwoli uniknąć wątpliwości interpretacyjnych w przypadkach gdyby wniosek złożono w systemie teleinformatycznym.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Konstrukcja każdego systemu teleinformatycznego zakłada odnotowywanie / rejestrowanie daty wpływu dokumentów lub podjętego działania, co dotyczy także faktu złożenia wniosku o dofinansowanie.</p>	
31	Art. 56 ust. 4	<p>Zapis dotyczący formy przekazania informacji jest mało precyzyjny i wymaga uporządkowania.</p>	<p>Co rozumiemy przez formę elektroniczną oraz przez przekazanie elektroniczne.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Forma elektroniczna oznacza w prawie</p>	

				<p>formę równoważną z formą pisemną.</p> <p>Natomiast droga elektroniczna to np. wiadomość przesłana e-mailem, co jednocześnie trudno nazwać formą elektroniczną – droga elektroniczna to metoda komunikacji a nie forma dokonania czynności.</p>	
32	Art. 59	Brak odniesienia do stosowania lub nie - ustawy o doręczeniach elektronicznych.	<p>W ustawie wskazano (art. 59), iż do postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania nie stosuje się przepisów KPA, chyba że ustawa stanowi inaczej.</p> <p>Nie pojawiają się natomiast żadne odniesienia do stosowania, bądź nie – ustawy o doręczeniach elektronicznych. Powyższe będzie powodować wątpliwości interpretacyjne.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Ustawa nie reguluje kwestii doręczeń w postępowaniu w zakresie wyboru projektów do dofinansowania.</p> <p>Kwestia ta pozostawiona jest do przesądzenia właściwym instytucjom, które mogą korzystać z istniejących regulacji, co dotyczy także ustawy o doręczeniach elektronicznych,</p>	

				która ma wejść w życie.	
33	Art. 61 ust. 4	<p>Propozycja usunięcia zapisów:</p> <p>„W uzasadnionych przypadkach właściwa instytucja może odmówić zawarcia umowy o dofinansowanie projektu albo odmówić podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, jeżeli zachodzi obawa wyrządzenia szkody w mieniu publicznym w następstwie zawarcia umowy o dofinansowanie projektu albo podjęcia decyzji o dofinansowaniu projektu, w szczególności gdy w stosunku do wnioskodawcy będącego osobą fizyczną lub członka organów zarządzających wnioskodawcy niebędącego osobą fizyczną toczy się postępowanie karne lub karne skarbowe za przestępstwo składania fałszywych zeznań, przekupstwa, przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, obrotowi gospodarczemu, systemowi bankowemu, albo inne związane z wykonywaniem działalności gospodarczej lub popełnione w celu osiągnięcia</p>	Zapis na tyle nieprecyzyjny i niedookreślony, że w praktyce nie będzie możliwości jego zastosowania.	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Obecnie już jest stosowany w praktyce analogiczny przepis zawarty w ustawie o PARP.</p> <p>Zaproponowana regulacja jest regulacją wyjątkową. Przepis stanowi ochronę środków publicznych przed nieuczciwymi przedsiębiorcami, którzy na etapie ubiegania się o pomoc finansową korzystają lub korzystali z dofinansowania ze środków publicznych, nie tylko z udziałem środków europejskich, w sposób nieprawidłowy, skutkujący wszczęciem i prowadzeniem, postępowania</p>	

		<p>korzyści majątkowych, w związku z dofinansowaniem, które zostało udzielone ze środków publicznych na realizację projektu temu wnioskodawcy, podmiotowi powiązanemu z nim osobowo lub kapitałowo lub członkowi organów zarządzających tego wnioskodawcy lub podmiotu”</p>		<p>karnego lub karnego skarbowego. Z uwagi na długotrwałość procedur i wielowątkowość takich postępowań, niejednokrotnie dochodzi do sytuacji, w której zanim dojdzie do ustalenia odpowiedzialności karnej w prawomocnym wyroku skazującym, te same lub powiązane podmioty i osoby ubiegają się o kolejne środki publiczne.</p> <p>Zgodnie z regulacją właściwa instytucja podejmuje decyzję o odmowie zawarcia umowy o dofinansowaniu albo odmówić podjęcia decyzji o dofinansowaniu tylko w uzasadnionych przypadkach. Decyzja ta nie może mieć cech</p>	
--	--	---	--	---	--

				dowolności, co oznacza, że musi być ona wyczerpująco uzasadniona. Instytucja obowiązana jest wykazać, mając na uwadze wąską interpretację tego pojęcia, z jakich powodów w taki, a nie inny sposób, skorzystał z tego uprawnienia i na czym polega w tej konkretnej sprawie "uzasadniony przypadek".	
34	Art. 61 ust. 7	Jeżeli właściwa instytucja po wybraniu projektu do dofinansowania a przed zawarciem umowy o dofinansowanie projektu albo podjęciem decyzji o dofinansowaniu projektu poweźmie wiedzę o okolicznościach, mogących mieć negatywny wpływ na wynik oceny projektu mogłyby wpłynąć na wynik oceny projektu w sposób, który skutkowałby negatywną oceną projektu , to ponownie kieruje projekt do oceny w stosownym zakresie, o czym informuje wnioskodawcę.	Sformułowanie „okolicznościach mogących mieć negatywny wpływ na wynik oceny projektu” jest nieprecyzyjne i będzie powodować wątpliwości interpretacyjne.	Wyjaśnienie. Sformułowanie jest celowe. Dopiero KOP, jako ciało uprawnione do oceny spełniania kryteriów, oceni czy określona okoliczność ma wpływ na wynik oceny i jaki ma wpływ.	

		Przepisy rozdziału 14 i rozdziału 16 stosuje się odpowiednio.			
35	Art. 62	Projekt objęty dofinansowaniem może być zmieniony jeżeli: 1) zmiany nie wpłynęłyby na wynik oceny projektu w sposób, który skutkowałby negatywną oceną projektu, albo 2) zmiany wynikają z wystąpienia okoliczności niezależnych od beneficjenta, których nie mógł przewidzieć działając z należytą starannością, oraz właściwa instytucja uzna, że zmieniony projekt w wystarczającym stopniu będzie się przyczyniał do realizacji celów programu.	Nie określono na jakim etapie procedowania projektu, może nastąpić zmiana: - przed podpisaniem umowy, - w trakcie realizacji. Doprecyzowanie zapisu pozwoli na właściwe interpretowanie treści art. przez instytucje zaangażowane.	Wyjaśnienie. Przepis przesądza, że chodzi o projekt objęty dofinansowaniem, czyli zgodnie z art. 61 po zawarciu umowy.	
36	Art. 64 ust. 2 pkt 6)	Jest: podpis wnioskodawcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do reprezentowania wnioskodawcy Propozycja zmiany:	W myśl art. 64 ust. 2 pkt 6) instytucja wymaga od wnioskodawcy załączenia dokumentu poświadczającego prawidłowe umocowanie do reprezentacji. Przy braku takiego dokumentu instytucja <u>zobligowana</u> jest wezwać Wnioskodawcę do uzupełnienia protestu (art. 64 ust. 3). Z praktyki IP wynika, że w zdecydowanej większości wnioskodawcy EFS załączają odpisy z KRS lub zaświadczenia z CEIDG, a więc dokumenty elektroniczne pochodzące z rejestrów publicznych, które instytucja może sobie pozyskać sama, bez konieczności	Wyjaśnienie. Art. 47 pkt 1 lit. b znajduje zastosowanie również na etapie procedury odwoławczej.	

		<p>podpis wnioskodawcy lub osoby upoważnionej do jego reprezentowania, z załączeniem oryginału lub kopii dokumentu poświadczającego umocowanie takiej osoby do reprezentowania wnioskodawcy. Przepis art. 47 pkt 1) lit. b) stosuje się odpowiednio.</p>	<p>wzywania wnioskodawców do uzupełnienia protestu.</p> <p>Jednocześnie art. 47 pkt 1 lit. b) <u>zabrania</u> instytucji żądania od Wnioskodawcy dokumentów z „rejestrów publicznych posiadanych przez inne podmioty publiczne, do których właściwa instytucja ma dostęp w drodze elektronicznej”.</p> <p>Wydaje się, że proponowana zmiana pomoże usunąć tę sprzeczność.</p>		
37	Art. 81	<p>Czy w związku z rezygnacją z obowiązku wiązania wykazu z konkretnym programem, a tym samym umożliwieniem nawiązywania współpracy z ekspertami wpisanymi do wykazu instytucji w innym programie (bez dodatkowej potrzeby weryfikacji eksperta) dziedziny w ramach, których ekspert ma wiedzę, umiejętności, doświadczenie lub uprawnienia będą spójne i jednolite w całym kraju?</p>	<p>Wątpliwości budzi na jakiej zasadzie miałyby następować wybór ekspertów z innego wykazu, kiedy dziedziny będą od siebie różne.</p>	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Warunki określone w ustawie zostaną doprecyzowane przez instytucję prowadzącą wykaz. Instytucja ta dokonuje weryfikacji i wpisując eksperta na wykaz uprawomocnia, iż ma on w tej dziedzinie uprawnienia do oceny.</p> <p>Instytucje mogą korzystać z usług ekspertów wybranych przez inną instytucję.</p>	

38	Art. 82 ust. 2	Czy w przypadku wykreślenia kandydata na eksperta z wykazu będzie mógł się on ubiegać ponowny wpis? Jeśli tak to po jakim czasie i czy będzie to doprecyzowane w Wytycznych w zakresie ekspertów? Jednocześnie uregulowania wymaga sytuacja, w której ekspert wykreślony z wykazu prowadzonego przez daną IZ zostaje powołany do KOP z wykazu prowadzonego przez inną IZ. Obecne uregulowania prawne nie wykluczają takiej możliwości.	Brak informacji analogicznej jak w art. 68a ust. 14 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020, mówiącej o możliwości ponownego wpisu do wykazu nie wcześniej niż po upływie roku od dnia wykreślenia.	<p>Wyjaśnienie.</p> <p>Zasady ponownego wpisu będą określane przez właściwe instytucje prowadzące wykaz. Kwestia ponownego wpisu zostanie uregulowana w wytycznych w zakresie korzystania z usług ekspertów.</p> <p>Poniższa uwaga jest niezrozumiała.</p> <p><i>Jednocześnie uregulowania wymaga sytuacja, w której ekspert wykreślony z wykazu prowadzonego przez daną IZ zostaje powołany do KOP z wykazu prowadzonego przez inną IZ. Obecne uregulowania prawne nie wykluczają takiej możliwości.</i></p> <p>Rozwiązanie funkcjonuje w</p>	
----	----------------	--	--	--	--

				perspektywie 2014-2020 i nie było kwestionowane.	
39	Art. 87 ust. 1 w powiązaniu z art. 88 i art. 9 ust. 6 i 8	Wykreślić z katalogu podmiotów art. 87 ust. 1 fragment: „instytucje pośredniczące, instytucje wdrażające” i dodać do art. 88 nowy ust. 2 o treści: „2. Instytucje pośredniczące, instytucje wdrażające lub inne podmioty, o których mowa w art. 9 są podmiotami przetwarzającymi dane w imieniu właściwej instytucji zarządzającej, w rozumieniu art. 4 pkt 8 i art. 28 rozporządzenia, o którym mowa w art. 87 ust. 3.” lub alternatywnie dodać do art. 88 nowy ust. 2 o treści: „2. Instytucje zarządzające, instytucje pośredniczące lub instytucje wdrażające w ramach programu, o których mowa w art. 87 ust. 1: są współadministratorami danych w rozumieniu art. 4 pkt 7 i art. 26 rozporządzenia, o którym mowa w art. 87 ust. 3.”	Zgodnie z art. 88 projektu podmioty wskazane w art. 87 ust. 1 będą osobnymi administratorami danych w rozumieniu RODO. Takie rozwiązanie jest możliwe w świetle art. 4 pkt 7 RODO (w prawie krajowym może zostać wyznaczony administrator) lecz zwracam uwagę na brak spójności projektowanej roli IP/IW w systemie wdrażania z projektowaną rolą ADO: 1. IZ zadecyduje o wyznaczeniu IP i IW i ich zakresie zadań i obowiązków. Tak więc te podmioty „zależne” będą raczej „środkami przetwarzania”, o których decyduje IZ jako ADO (Art. 9 projektu - Instytucja zarządzająca może powierzyć instytucji pośredniczącej, w drodze porozumienia albo umowy, zadania związane z realizacją krajowego albo regionalnego programu) IP i IW mogą „podzlecać” dalej swoje zadania wyłącznie za zgodą IZ. Tak ukształtowana rola jest więc kompatybilna raczej z rolą podmiotu przetwarzającego (art. 4 pkt. 8 i art. 28 RODO) lub ew. współadministrowania (art. 26 RODO) a nie z rolą samodzielnego administratora danych. 2. W świetle projektu IZ (współ?) odpowiada za działania IP/IW (art. 9 ust. 6 i 8 projektu co jest kompatybilne z art. 71 ust. 3 rozp. ogólnego).	Uwaga nieuwzględniona Każda z instytucji systemu wdrażania w świetle zapisów rozporządzenia ogólnego ma niezależne cele przetwarzania i jest niezależnym Administratorem w rozumieniu RODO.	

			<p>Tak ukształtowana odpowiedzialność także raczej wspiera inne ukształtowanie ról niż odrębni administratorzy (art. 82 RODO).</p> <p>Kluczowe pytanie: czy może dojść do sytuacji w świetle wskazanych przepisów, że IZ odpowie za niezgodne z RODO przetwarzanie innego administratora jakim będzie IP/IW?</p> <p>3. Istnieje ryzyko, że każdy z tych podmiotów (IZ, IP, IW) będzie regulował przetwarzanie danych osobowych „po swojemu” (skoro będą samodzielnymi ADO to będą to ich obowiązki na gruncie RODO).</p> <p>Tak więc potencjalnie „rozejdą się” kwestie dot. przetwarzania danych nawet w skali jednego programu co może być niezrozumiałe i nieprzejrzyste dla osób, których dane będą przetwarzane.</p> <p>IZ będzie pozbawiona możliwości wpływu na te procesy lecz prawdopodobnie nadal może za nie odpowiadać w świetle wskazanych przepisów.</p> <p>Podsumowanie: powstaje wątpliwość czy relacja w systemie wdrażania pomiędzy IZ/IP/IW rzeczywiście odpowiada roli odrębnego ADO w świetle RODO.</p> <p>Zasadne jest albo usunięcie IP/IW z katalogu administratorów i wskazanie ich jako podmioty przetwarzające lub alternatywnie, pozostawienie IP i IW jako ADO, przy doprecyzowaniu, że IZ, IP i IW wchodzi w rolę</p>		
--	--	--	---	--	--

			<p>współadministratorów co nałoży na nie obowiązek zapewnienia spójnych zasad przetwarzania w ramach danego programu operacyjnego na mocy art. 26 RODO.</p> <p>Wydaje się, że wykorzystanie instytucji współadministrowania byłoby optymalne ze względu na wyważenie obowiązków IZ jak i konieczność zachowania spójnego systemu przetwarzania danych i informowania osób w ramach danego programu.</p>		
40	Art. 87 ust. 1	<p>Modyfikacja brzmienia fragmentu przepisu z: „(...) przetwarzają dane osobowe pozyskiwane bezpośrednio od osób, których dane dotyczą, (...)”</p> <p>na: „(...) przetwarzają dane osobowe pozyskiwane bezpośrednio od osób, których dane dotyczą lub za pośrednictwem innych podmiotów, (...)”</p>	<p>Pozyskiwanie danych nie będzie miało charakteru wyłącznie bezpośredniego.</p> <p>Dalsze wymienione w projektowanym przepisie możliwości pozyskania: „z systemu teleinformatycznego, lub z rejestrów publicznych” nie wyczerpują wszystkich możliwych przypadków pozyskania niebezpośredniego danych.</p> <p>Część danych jest w praktyce pozyskiwana niebezpośrednio przede wszystkim przez beneficjenta.</p> <p>Przykład: w projekcie stażowym może dotyczyć to opiekuna stażysty – pracownika podmiotu przyjmującego stażystę, który podaje jego dane.</p> <p>Takie dane mogą także zostać przekazane dalej (np. dla IZ zdecydowana większość danych będzie pozyskana niebezpośrednio).</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Zapis ma na celu wymianę danych osobowych pomiędzy administratorami. Dane będą pozyskiwane bezpośrednio od osób, których dane dotyczą, a poszczególni administratorzy będą przetwarzać je tylko w takim zakresie, jaki jest niezbędny do realizacji ciężących na nich zadań wynikających z rozporządzeń unijnych i prawa krajowego.</p>	

41	OSR / Uzasadnienie projektu	Propozycja skorzystania przez legislatora z możliwości wskazanej w art. 35 ust. 10 RODO.	Dokonanie oceny skutków dla ochrony danych zgodnie z art. 35 RODO na poziomie OSR wyłączyłoby ten obowiązek z wszystkich wymienionych w art. 87 ust. 1 podmiotów, umożliwiając sprawne przejście do realizacji programów.	<p>Uwaga nieuwzględniona</p> <p>Podmioty wykonują ten obowiązek od czasu wejścia w życie RODO, i tworzą narzędzia IT dla nowej perspektywy dla których i tak muszą ten obowiązek spełnić (np. generatory wniosków o dofinansowanie)</p>	
42	Uzasadnienie Art. 87, str. 44	<p>Propozycja zmiany treści:</p> <p>„Tym samym, dane osobowe zbierane w tak określonych celach są przetwarzane w oparciu o przesłanki określone w art. 6 ust. 1 lit. c) RODO oraz (tam, gdzie jest to niezbędne) w art. 6 ust. 1 lit. b) RODO.”</p> <p>na:</p> <p>„Tym samym, dane osobowe zbierane w tak określonych celach są przetwarzane w oparciu o przesłanki określone w art. 6 ust. 1 lit. c) RODO oraz art. 9 ust. 2 lit. g) RODO.”</p>	Dla danych wskazanych w art. 9 ust. 1, których dotyczy przywołany fragment uzasadnienia, niezbędna jest przesłanka przetwarzania z art. 6 oraz także z art. 9 RODO. Ponadto przesłanka z 6 ust 1 lit. b RODO jest wskazana błędnie, gdyż obowiązek zebrania danych uczestnika wynikał będzie z przepisów prawa (rozp. EFS+).	<p>Uwaga Uwzględniona</p>	

43	Art. 87 ust. 2	<p>Art. 87 ust. 2 Dane, o których mowa w ust. 1, obejmują:</p> <p>1) dane identyfikujące osoby fizyczne, takie jak imię i nazwisko, adres, adres e-mail, nazwa i adres, login, numer telefonu, fax, PESEL, NIP, REGON lub inne identyfikatory funkcjonujące w danym państwie, forma prawna, forma własności, płeć, wiek, wykształcenie, identyfikatory internetowe (...)</p>	<p>Zgodnie z załącznikiem XVII rozporządzenia ogólnego należy rejestrować i przechowywać w formie elektronicznej m.in. datę urodzenia osoby fizycznej będącej beneficjentem czy beneficjentów rzeczywistych wykonawcy.</p> <p>Jednocześnie czy zwrot „takie jak” dopuszcza poszerzenie katalogu danych przetwarzanych o dodatkowy zakres np. kraj, datę urodzenia itp. Czy jednak wskazane wyliczenie w przepisie prawa będzie miało charakter zamknięty (enumeratywny).</p>	<p>Wyjaśnienie</p> <p>Art. 87 ust 2 katalog danych przyjęty w ustawie zawiera dane wymienione w państwa uwadze.</p>	
44	Art. 92		<p>Z uwagi na bardzo szeroki planowany dla IZ dostęp do rejestrów powstaje obawa czy weryfikacja każdego z projektów ma się odbywać w oparciu o wszystkie wymienione rejestry, co będzie stanowiło nadmierne obciążenie administracyjne i opóźni wdrożenie programów.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona.</p> <p>Wyjaśnienie: dostęp do wymienionych rejestrów realizowany będzie na jednej platformie udostępnionej instytucjom.</p>	
45	Art. 108; str. 114; rozdział 4c	<p>W art. 108 wprowadzającym zmiany do rozdziału 4c ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057) w rozdziale 4c art. 24h, ust. 2 wprowadza się następujące zapisy:</p>	<p>Proponuje się zapis analogiczny do zapisów zawartych w Obwieszczeniu w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa – rozdział 3 §4 pkt 8 – tj. uwzględnienia procesu wyjaśnienia i rozliczenia otrzymanych od beneficjentów środków.</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>	

		<p>„Instytucje, o których mowa w art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych przekazują odsetki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rachunek Funduszu otrzymane w danym miesiącu w terminie do 10 dnia miesiąca następnego.”</p> <p>Proponowane brzmienie:</p> <p>„Instytucje, o których mowa w art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych przekazują otrzymane odsetki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, na rachunek Funduszu do 10 dnia miesiąca następnego po miesiącu ich wyjaśnienia i rozliczenia.”</p>	<p>Poprawne naliczenie odsetek z art. 207 jest uzależnione od poprawnego wyliczenia należności głównej, co z kolei jest procesem niejednokrotnie długotrwałym i uzależnionym od wielu czynników (dokumentacji przekazanej przez beneficjenta, wyników kontroli analizy wniosków o płatność itp.). Zapis ustawy powinien uwzględniać czas potrzebny na potwierdzenie poprawności dokonanego zwrotu, w szczególności poprawności naliczenia odsetek. Zobligowanie IZ do przekazania odsetek w miesiącu następnym po ich otrzymaniu, bez możliwości ich poprawnego rozliczenia, mogłoby prowadzić do błędów i konieczność ponownego rozliczania zwróconych środków.</p>		
46	Art. 108; pkt. 5 Plan rozwojowy Art. 14lzc (str. 105)	Proponuje się określić maksymalny termin w jakim dokonywana będzie ocena przedsięwzięć.		Uwaga nieuwzględniona.	Określenie maksymalnego terminu dla dokonania oceny przedsięwzięcia jest niecelowe.

47	art. 112	<p>W ustawie o finansach publicznych proponuje się wprowadzenie dodatkowej zmiany:</p> <p>art. 232 ust. 2 Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może upoważnić zarząd jednostki samorządu terytorialnego do dokonywania zmian limitów zobowiązań i kwot wydatków na realizację przedsięwzięcia finansowanego z udziałem środków europejskich albo środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 3, w związku ze zmianami w realizacji tego przedsięwzięcia, o ile zmiany te nie pogorszą wyniku budżetu dla każdego roku objętego wieloletnią prognozą finansową. Upoważnienie to obejmuje także upoważnienie do dokonywania zmian środków przeznaczonych na współfinansowanie realizacji przedsięwzięć, o których mowa w zdaniu pierwszym, w tym wkładu własnego beneficjenta, oraz wynikających z rozstrzygniętych konkursów, o których mowa w wybranych do dofinansowania w trybie</p>	<p>Zmiana konieczna celem objęcia wskazanym zapisem nie tylko zmian limitów zobowiązań i kwot wydatków na realizację przedsięwzięć finansowanych z udziałem środków europejskich albo środków, o których mowa w art.5 ust.1 pkt 3 w ramach środków wynikających z ustawy o realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 ale również ustawy o realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027. Dodatkowo wykreślenie odniesienia do pkt 1 art. 38 ust 1 ustawy o zasadach realizacji programów wynika z analizy obecnej sytuacji jak również dynamiki zmian oraz wieloletniego doświadczenia Instytucji w zakresie realizacji przez Beneficjentów projektów z udziałem środków europejskich, co wskazuje na potrzebę wprowadzenia do ww. ustawy o finansach publicznych zapisów, które usprawnią zarządzanie finansowe alokacją, uelastycznią przepływy finansowe na rzecz Beneficjentów, jak również umożliwią sprawne reagowanie na zmiany dotyczące zobowiązań finansowych jednostek samorządów terytorialnych wobec obecnych i przyszłych projektodawców. Obecne przepisy umożliwiają szybką reakcję na zmianę planu finansowego w zakresie rozstrzygniętych konkursów. W programie regionalnym Instytucja Zarządzająca/ Pośrednicząca jest jednocześnie beneficjentem środków, które niewykorzystane w danym roku budżetowym mogą powrócić do puli projektów</p>	Trwają konsultacje z MF.	
----	----------	---	---	--------------------------	--

		art. 38 ust.1 pkt 1 ustawy o zasadach realizacji programów oraz w art. 44 ust. 1 ustawy o zasadach realizacji zadań.	konkursowych (konkurencyjnych) - co obecnie dzieje się z poziomem Sejmiku Województwa. Dlatego proponowana zmiana – umożliwiająca płynne zarządzanie środkami nie tylko w ramach konkursów, ale także w ramach trybu pozakonkursowego (niekonkurencyjnego) - pozwoli na elastyczne zarządzanie środkami o w obrębie danego roku budżetowego - z konkursu na pozakonkursowe (z trybu konkurencyjnego na niekonkurencyjny) i odwrotnie w zakresie upoważnienia zarządu województwa.		
48	Art. 112	<p>W ustawie o finansach publicznych proponuje się wprowadzenie dodatkowej zmiany:</p> <p>Art. 258 ust. 3 Sejmik województwa może upoważnić zarząd województwa do dokonywania przeniesień w planie wydatków między działami, wynikających z rozstrzygniętych konkursów, o których mowa w art. 38 ust.1 pkt 1 ustawy o zasadach realizacji programów, w zakresie zadań związanych z realizacją regionalnych programów operacyjnych, dla których zarząd województwa jest instytucją zarządzającą/ pośredniczącą.</p>	<p>Zmiana konieczna celem objęcia wskazanym zapisem nie tylko możliwości dokonania przeniesień w planie wydatków między działami kwot wydatków na realizację przedsięwzięć finansowanych z udziałem środków europejskich albo środków, o których mowa w art. 5 ust.1 pkt 3 w ramach środków wynikających z ustawy o realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020 ale również ustawy o realizacji zadań finansowanych ze środków europejskich w perspektywie finansowej 2021-2027.</p> <p>Rozszerzenie zakresu uprawnień zarządu województwa do zmian w budżecie usprawni szczególnie przesunięcia w budżecie na koniec roku budżetowego, kiedy nie jest możliwym dokonanie zmian w budżecie województwa przez sejmik. Obecnie z uwagi na brak możliwości dokonywania zmian w szerszym zakresie przez zarząd województwa dochodzi do sytuacji, w której IZ</p>	Trwają konsultacje z MF.	

			ma wolne środki do wypłaty w ramach rocznego planu udzielania dotacji, natomiast nie może dokonać zmian w budżecie województwa a tym samym wypłacić środków beneficjentom na realizację projektów.		
49	Art. 112 pkt 5 (projektowany art. 66 b ustawy o finansach publicznych)	Brak uregulowania kwestii zawieszenia i przerwania biegu przedawnienia dot. wydania i odzyskiwania środków od osoby trzeciej odpowiedzialnej za zobowiązanie do zwrotu środków. Należy uzupełnić regulację o odwołanie do Ordynacji podatkowej albo wprost wyłączyć stosowanie właściwych przepisów tej ustawy.	Wątpliwości budzi możliwość korzystania z przepisów Ordynacji podatkowej dot. zawieszenia i przerwania biegu przedawnienia, zarówno do wydania decyzji, jak i odzyskiwania środków od osoby trzeciej. (art. 70 § 2 i nast. Ordynacji podatkowej). Czy nowa regulacja jest zupełna, a tym samym brak jest możliwości przejścia na przepisy z Ordynacji podatkowej, czy też z uwagi na nieuregulowanie tej kwestii w ustawie o finansach publicznych należy posiłkować się stosownymi regulacjami w Ordynacji podatkowej?	Wyjaśnienie: Ta kwesta jest uregulowana w art. 67 ust. 1 ufp.	
50	Art. 112 pkt 18	„...instytucjom pośredniczącym, operatorom programów, instytucjom wdrażającym, instytucji certyfikującej, instytucji audytowej, oraz beneficjentom projektów grantowych.”	Instytucja Certyfikująca w okresie 2021-2027 nie została wyodrębniona. Proponuje się usunięcie zwrotu „instytucji certyfikującej” z akapitu. art. 112 pkt 18 wchodzi w życie (zgodnie z art. 141 ust. 1) po upływie 36 miesięcy od dnia ogłoszenia, czyli w momencie, gdy okres programowania 2014-2020 zostanie praktycznie zamknięty, a Instytucja Certyfikująca zakończy działalność.	Uwaga nieuwzględniona – w tym momencie nie możemy mieć pewności, że okres programowania zostanie już zamknięty: ostatnie roczne zestawienie wydatków będzie przesłane do KE w lutym 2025 r. (a być może później)	
51	Art. 112 pkt 10 lit. b)	Proponuje się usunięcie zapisu dot. niezłożenia wniosku o	Proponuje się wprowadzenie zapisu dot. zastosowania art. 189 Ustawy o finansach	Uwaga nieuwzględniona –	

		<p>płatność na kwotę wydatków kwalifikowalnych oraz wprowadzenie zapisu dot. zastosowania art. 189 Ustawy o finansach publicznych w przypadku niezłożenia wniosku o płatność w terminie, który wynika z obowiązującego Harmonogramu płatności.</p>	<p>publicznych w przypadku niezłożenia wniosku o płatność w terminie, który wynika z obowiązującego Harmonogramu płatności. W obecnej perspektywie finansowej stwierdza się częstsze przypadki nieterminowego składania wniosków o płatność niż składania wniosków na kwoty niezgodne z harmonogramem. Powyższe przyczyni się do przyspieszenia procesu rozliczania projektów, certyfikacji wydatków do KE oraz zmotywuje beneficjentów do składania wniosków zgodnie z terminami wnioskującymi z Harmonogramu płatności.</p>	<p>przepis ma na celu motywować beneficjentów do terminowego składania wniosków rozliczających zaliczkę. Fakt, że takie nieterminowe składanie wniosków jest stosunkowo rzadkie przemawia raczej za skutecznością omawianego przepisu.</p>	
52	Uwaga ogólna	<p>Uporządkowanie pojęciowe w ustawie</p>	<p>W ustawie stosowane są pojęcia i definicje (np. podpis własnoręczny, podpis osobisty), które nie są osadzone w aktualnym systemie definicyjnym, a ich zastosowanie może budzić wątpliwości interpretacyjne. Stosowane są różne pojęcia, mogące odnosić się do podobnych znaczeń, ale nie ma co do tego pewności np. forma pisemna, postać elektroniczna, droga elektroniczna, forma elektroniczna, przy czym raz dane pojęcie stosowane jest z doprecyzowaniem, a raz bez ("drogą elektroniczną"/ "drogą elektroniczną - w formie elektronicznej").</p> <p>Także w art. 48 ust. 2 mowa o "zakończeniu postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania", a w art. 51 ust. 7 już stosuje się sformułowanie: "po przeprowadzeniu postępowania w zakresie wyboru projektów do dofinansowania".</p>	<p>Terminologia zostanie zweryfikowana</p>	

53	Uwaga ogólna	<p>Proponuje się doprecyzowanie znaczenia wyrażenia “uwierzytelnienie użytkownika” np. wskazując, że dostęp do systemu teleinformatycznego wymagać będzie ustalonych przez użytkownika loginu i hasła do systemu.</p> <p>Proszę o potwierdzenie, że “uwierzytelnienie użytkownika” nie wymaga użycia kwalifikowanego podpisu elektronicznego czy profilu zaufanego (ePuap) tj. potwierdzenia tożsamości użytkownika.</p>	<p>Definiuje się system teleinformatyczny przez odesłanie do art. 72 ust. 1 lit. e rozporządzenia ogólnego.</p> <p>Przywołane rozporządzenie wskazuje, że system teleinformatyczny winien m.in. pozwalać na “uwierzytelnienie użytkownika”. Jest to właściwość systemu teleinformatycznego, która nie jest wymagana przez aktualne rozporządzenie 1303/2013 (art. 125 ust. 2 lit. e).</p> <p>Cecha systemu teleinformatycznego polegająca na “uwierzytelnieniu użytkownika” nie została zdefiniowana.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Wymogi w tym zakresie obowiązywały już w perspektywie 2014-2020.</p>	
54	Uwaga ogólna	<p>Uporządkowanie pojęciowe względem innych dokumentów określających reguły wdrażania funduszy w perspektywie 2021-2027.</p>	<p>Ustawa wielokrotnie posługuje się stwierdzeniami, które nie występują w innych dokumentach określających reguły wdrażania funduszy w perspektywie 2021-2027.</p> <p>Przykładami takimi są m.in. pojęcia “partnerstwa”/ “partnera” (art. 39), którego brak w strukturze Centralnego Systemu Teleinformatycznego (CST2021), gdzie występuje pojęcie “realizatora”.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Materia pozaustawowa.</p>	
55	Uwaga ogólna	<p>Proponuje się doprecyzowanie znaczenia wyrażenia „teletransmisja”.</p>	<p>Użyte pojęcie teletransmisji może budzić wiele wątpliwości interpretacyjnych na etapie wdrażania. Proponuje się doprecyzować jego znaczenie.</p>	<p>Wyjaśnienie:</p> <p>Jest to kwestia natury technicznej do uregulowania w porozumieniu, o którym mówi przepis.</p>	

